

Potom – hop –
vyskočil čert.
Nejprve velice malý,
a potom větší a větší a
větší a větší, dokud
nedosáhl až do stropu
a potom se zastavil.
A byl velice,
velice hrůzostrašný.
A teď
byl hoch velmi vystrašený,
Ale byl velice chytrý.
Čert se ho chystal
zabít.
Ale chlapec řekl:
„No, no, ...
jsi velice nevděčný,
že?
Jen jsem tě vysvobodil
a už mě chceš zabít.
Jaký jsi to čert?“
A tak se čert cítil
maličko zahanbený.
Nakonec, měl nějaké zásady.
Víte, čerti mají
určité zásady.
Myslí si, že mají.
A tak čert řekl:
„Co tedy chceš?“
A chlapec řekl:
„Dobře, dej mi
třeba nějaké peníze.“
Jako když někdo
někoho zajme,
unese ho
a chce výkupné.
Pro čerta
nejsou peníze nic.
Jenom mávnul rukou
ve vzduchu
na několik sekund,
a potom měl ruku
plnou zlata.
Hodil ho
chlapci a utíkal
zpátky do svého domu.
Když se dostal domů,
všichni jeho žáci vyšli ven
přivítat ho a
byli tak nadšení,

že ho zase vidí.
Jejich vůdce se vrátil a
někdo ho masíroval,
další mu
česal vlasy
a vousy
a znovu ho udělali
krásným,
nablýskali jeho roh
a vyčistili ho, protože
po deseti letech v hrnci
se na něm usadila rez
a takové věci, takže
použili nejlepší šampon
z Beverly Hills
aby mu umyli vlasy, roh
a vousy
a vše ostatní.
Zastřihávali mu vlasy a
vousy, aby vypadal úchvatně
jako hezký čert.
Stále se ho ptali:
„Kde jsi byl
tak dlouho?
Všem jsi nám chyběl
Tolik čertů tady a
my nevíme, co
s nimi.“
Mysleli špatně
lidí ze Země.
„Klidně si jdeš a opustíš
nás na nějakých
deset let.
Neznáme tolik trestů
a neodvážili jsme se
použít nové
metody, protože
jsi nebyl doma.
Ale teď tu jsi a
my se budeme bavit.“
Vyprávěl jim
o svém dobrodružství
a řekl svým
čertovským učedníkům,
svým podřízeným:
„Dám vám tu
nejlepší radu,
nikdy se neobjevte
na planetě Zemi,
je to tam příšerné.

Řeknu vám, tam
venku je peklo!
Pokud tam půjdete, pokud
tam přece jenom půjdete,
potom prosím poslechněte
mou radu a nepřibližujte se
k domu Lolity.
Slyšíte?
Pokud byste tam šli,
udělala by si z vás klobásu.
Udělala by si
z vás polévku a vy už
by jste pravděpodobně
nikdy nenalezli svou duši.“
Všichni čerti v pekle
byli velice užaslí
a vystrašení,
rohy jim stály na hlavě.
A řekli: „Slibujeme,
že díky tomu,
co jsi řekl, tam
nikdy nepůjdeme,
ve jménu celého Nebe.“
Dobře.
A tak žili pohromadě
a šťastně
a každý den si
grilovali lidské bytosti,
kterým se tam podařilo dostat
a dobře se bavili.
Takový je jejich život.
Jak šly roky,
vládce pekla
zapomněl na utrpení,
které zažil
na povrchu zemském.
A tak bylo všechno v pořádku
a v pohodě.
Ale jak Bůh chtěl,
jednoho dne čarodějnice
Lolita onemocněla,
dostala infarkt
a zemřela.
Potloukala se
kolem
a v duchu si říkala,
když opouštěla
tělo:
„Můj Bože!
Jsem tak otrávená,

otrávená k smrti.
Má dcera se vdala,
já umírám,
můj zeť utekl
a já nemám nikoho,
s kým bych si zahrávala.
Ten čert se určitě
schoval v pekle.
Půjdu tam a
najdu ho.“
A tak sedla na
autobus číslo 666
a vjela do pekelné brány,
zazvonila a čekala.
Někdo otevřel
dveře.
Dvourohý čert, takový
malý, hlídač dveří,
otevřel dveře.
Nevím, proč potřebují
v pekle hlídače dveří.
Kromě Lolity,
nevím, zda tam někdo
opravdu chce jít.
Lidé uvnitř se
nemohou dostat ven a
lidé venku se nechtějí
dostat dovnitř.
Tak nevím, proč
mají hlídače dveří,
nebo dokonce dveře
či zvonek.
Nicméně,
ona tam čekala.
Malý čert
otevřel dveře.
A zeptal se jí:
„Co tady chceš?
Jsi na jmenném seznamu?
Jak se jmenuješ?“
Řekla: „Je jedno,
jak se jmenuju,
můj zeť
je tvůj šéf.
Řekni mu,
ať vyleze a přivítá
svou tchýni.“
Ten čert už věděl,
co je zač,
ihned zamknul dveře,

naříkrát,
zatáhl všechny rolety
a utíkal jak o život.
Přiběhnul dovnitř,
popadl dech a
hlásil svému nadřízenému:
„Pohroma, pohroma,
pohroma. Ach, pohroma!
Můj pane,
nešťěstí na nás dolehlo,
je s námi konec.
Ach, hrůza, hrůza.
Nechť nám Bůh požehná,
nechť nám Bůh pomůže,
je s námi se všemi
konec.“
Vládce řekl:
„Co se děje,
co se děje?
K čemu ten povyk?
Můžeš mi říci?
Přestaneš a
řekneš mi to?“
A tak chlapec řekl:
„Vaše... vaše... vaše
tchý... tchý...
tchýně je tady.“
Vládce se skácel
na podlahu.
Vládce pekel se skácel
na podlahu a řekl
„Můj Bože,
jak se takové
peklo mohlo dostat sem.“
Nikdo nevěděl,
co dělat.
A tak vládce řekl:
„Nedovolte jí, aby se
sem dostala.
Protože pokud sem přijde,
je s námi konec.
Když pomyslím na deset
let utrpení v jejím pekle,
myslím, že to už nikdy
nemohu vydržet.“
Potom všem
řekl: „Zapněte elektronický
obrný systém,
připravte atomovou bombu,
připravte UFO a raketu

pro případ, že bychom
museli uletět na Mars.
Pro případ, že to tu nebude
pro nás bezpečné, musíme
všechno nachystat,
připravit se na nejhorší.
Pokud se prodere dovnitř
a nezničí ji atomová bomba,
musíme
odletět na Mars
nebo Venuši.
Pokud přijde,
nemůžeme tu zůstat.“
Mezitím všechno
připravili, všechny
dvojitě dveře a
pancéřové dveře a
zamknuli je,
magnetickým zámkem
a elektrickým zámkem
a připravili atomovou bombu
s dálkovým ovládním.
Všechno bylo připraveno,
všechny druhy zbraní,
moderně vybavených
zbraní,
všichni čerti
se vybavili
bundou, helmou
a plynovou maskou
a vším potřebným.
Vládce se
také vybavil
všemi druhy
ochranných metod a
protože dosud
neopustil trůn,
mluvil
skrz mikrofon.
Řekl:
„Drahá tchýně,
buď vítána prosím,
ale jsme teď plně
obsazeni,
máme plno.
Jak víš,
peklo je velice rušné místo.
Každý den máme předem
zaplněnou celou kapacitu,
nemáme místo pro

tvoji ctěnou přítomnost,
běž prosím někam jinam.
A jakmile budeme mít
místo, dáme ti vědět
dva týdny
předem.“
Všechno, co
slyšel jako odpověď bylo
nadávání a dupání
a bouchání do dveří a
vypadalo to, jako když
tam každou minutu vtrhne.
Ale našťestí
tam byl jeden čert,
velice chytrý čert.
Měl malý,
malý dobrý nápad,
zůstal uvnitř a
vzal si
velice dlouhý jemný klacek.
A protože
ta tchyně
byla velmi vlezlá,
stále říkala:
„Ach, můj milovaný
zeti,
otevři prosím dveře,
chci vidět tvou
krásnou tvář, to jsem
já tady, tvoje tchyně.
Zapomněl jsi
snad na náš
desetiletý vztah?
Známe se tak dlouho
nemůžeš
na mě jen tak zapomenout.
Pusť mě dovnitř prosím.“
Strčila nos do
škvíry ve dveřích
a podívala
se dovnitř,
aby viděla,
kde je její zeť.
A ten malý čert,
roztomilý malý čertík,
stejně jako všechny
děti znal všechny způsoby,
jak otravovat dospělé.
A tak vzal velký klacek,
na konci měkký, z gumy.

A položil jí ho
do nosu a strkal do něj
a strkal a dloubal do něj,
takže stále jen
kýchala.
A nepřestal, dokud nebyla
unavená a vyčerpaná,
a také
ji to velice lechtalo,
její nos otekl a
už to dále nemohla vydržet
a nemohla volat.
Byla z toho
tolik zklamaná,
že ji nechtějí v pekle.
A tak, konec!
Takže pokud nechcete
jít do pekla,
buďte jako ta tchyně
a dokonce ani čert
vás nebude chtít.
Nikdy neposlouchejte
čerta.
Naslouchejte pouze
svému dobrému svědomí
a všechno bude v pořádku.
Jakoukoli dobrou věc
musíme udělat hned
a cokoli je nedobré,
bez ohledu na to, zda
bychom na tom vydělali,
neděláme,
to je běžná věc,
žádné tajemství.
Takže vám přeji
všechno dobré a
velice rychlé osvětlení
každý den.